

**Указания на Европейския банков орган (ЕБО)
относно
изискването за допълнителен риск от
неизпълнение и миграционен риск
(IRC)
EBA/GL/2012/3**

Лондон, 16 май 2012 г.

Статут на указанията

1. Настоящият документ съдържа указания, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на решение 2009/78/ЕО на Комисията („Регламента за ЕБО“). В съответствие с член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО компетентните органи и участниците на финансовия пазар трябва да полагат всички усилия за спазване на указанията.

2. В указанията е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Поради това ЕБО очаква от всички компетентни органи и участници на финансовия пазар, за които са предназначени указанията, да ги спазват. Компетентните органи, за които се прилагат указанията, следва да ги спазват чрез включването им в надзорните си практики, когато е уместно (напр. чрез изменение на тяхната правна рамка или надзорни правила и/или указания или надзорни процеси), включително в случаите, когато дадени указания са насочени основно към институциите.

Изисквания за уведомяване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО в срок до 16.7.2012 г. компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези указания, а в противен случай да изложат причините за неспазването им. При липса на уведомление до този краен срок ЕБО ще счита компетентните органи за неспазващи указанията. След като се попълни формулярът, предоставен в раздел V, уведомленията следва да бъдат изпратени на адрес compliance@eba.europa.eu при посочване на „EBA/GL/2012/3“. Уведомленията следва да бъдат подадени от лица, които притежават необходимите правомощия да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи.

4. Уведомлението от компетентните органи, посочено в предходния параграф, ще бъде публикувано на уебсайта на ЕБО съгласно член 16 от Регламента за ЕБО.

Съдържание

Указания на Европейския банков орган (ЕБО) относно изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.....	1
(IRC)	1
1. Предмет.....	4
2. Институционален обхват и ниво на прилагане.....	4
3. Определения	4
Дял II – Изисквания относно прилагането на модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск	4
А. Обхват на приложението	4
4. Позиции, които са предмет на изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск	4
5. Позиции, които не са предмет на изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск	6
6. Позиции в капиталови инструменти и капиталови деривати	6
7. Позиции в собствения дълг на институциите	7
8. Постоянно частично използване	7
Б. Индивидуално моделиране	7
9. Стандарт за надеждност, сравним с вътрешнорейтинговия подход (IRB)	7
10. Качествени критерии	8
11. Източник на рейтинги	8
12. Източник на вероятности от неизпълнение (PD) и загуби при неизпълнение (LGD)	8
В. Взаимна зависимост	9
13. Корелации между неизпълнение и миграционни събития	9
14. Допускания, свързани с копули (Copula assumptions)	10
15. Фактори, свързани със системен риск	10
16. Концентрация на портфейла	10
17. Миграционни матрици.....	11
18. Постоянно ниво на допускане на риск за едногодишен капиталов хоризонт	12
19. Хеджиране	13
Г. Изчисляване на печалби и загуби	13
20. Въздействие на промяната на рейтинга върху пазарните цени	13
21. Изчисляване на печалби и загуби.....	15
Д. Ликвиден хоризонт	15
22. Ниво, на което се определят ликвидните хоризонти	15
23. Основни критерии за определяне на съответния ликвиден хоризонт.....	16
24. Наблюдение на ликвидни хоризонти — основни показатели за необходимостта от преглед.....	17
Е. Общи въпроси	17
25. Валидиране.....	17
26. Проверка за прилагане	18
27. Документиране.....	19
28. Подходи за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, основани на различни параметри.....	19
29. Честота на изчисляване	20
Дял III – Заключителни разпоредби и прилагане.....	21
30. Дата на прилагане.....	21

Дял I – Предмет, обхват и определения

1. Предмет

Настоящите указания имат за цел постигането на обща позиция между компетентните органи в ЕС относно моделирането на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск с оглед допринасяне за условията на равнопоставеност, съгласно приложение V към Директива 2006/49/ЕО, изменена с Директива 2010/76/ЕС.

2. Институционален обхват и ниво на прилагане

1. Компетентните органи следва да изискват от институциите, посочени в параграф 2 по-долу, да спазват разпоредбите, предвидени в настоящите указания, относно изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.

2. Настоящите указания следва да се прилагат по отношение на институции, които използват подход на вътрешния модел (IMA) за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за специфичен лихвен риск в търговския портфейл.

3. Указанията се прилагат за институции на нивото (индивидуално и/или консолидирано), на което е разрешено използването на съответния вътрешен модел от съответните компетентни органи, освен ако в указанията не е посочено друго.

3. Определения

В настоящите указания се прилагат следните определения:

- а. Терминът *институции* означава кредитни институции и инвестиционни посредници, както е заложено в директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.
- б. Терминът *постоянно частично използване* от точка 8 на настоящите указания означава, че определени позиции, които са изключени от стойността под риск за специфичен риск и от прилагането на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, основано на приложение V, точка 6 от Директива 2006/49/ЕО, са обект на стандартизирания подход за специфичен лихвен риск.

Дял II – Изисквания относно прилагането на модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск

A. Обхват на приложението

4. Позиции, които са предмет на изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск

1. Изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск следва да включва всички дълги и къси позиции, които са предмет на

изискванията за специфичен лихвен риск (на база модел), с изключение на позициите, посочени в точка 5 по-долу.

2. По-специално следва да бъдат включени следните позиции, ако те са част от търговския портфейл:
 - i. облигации, издадени от централни правителства („държави“), дори в случаите, когато прилагането на стандартизиран подход би довело до 0% изискване във връзка с рисковото тегло за специфичен лихвен риск;
 - ii. структурирани облигации, обвързани със заеми дългови ценни книжа или подобни дългови инструменти, ако в тях не са заложили експозиции към секюритизации или кредитни деривати за п-то изпълнение;
 - iii. заеми на паричния пазар.
3. Позиции, получени вследствие от прилагането на подхода на подробен анализ по отношение на акциите на предприятия за колективно инвестиране (CIU), когато такива позиции, в случай че принадлежат пряко към търговския портфейл, подлежат на включване при изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск съгласно точка 4.1 по-горе, следва също да бъдат включени. Когато не е възможно прилагането на подхода на подробен анализ по отношение на акциите на предприятия за колективно инвестиране (CIU), следва да се използва стандартизиран подход.
4. Следните позиции не се считат за секюритизации и следователно трябва да бъдат включени при изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, ако са част от търговския портфейл:
 - а. покрити облигации (напр. „Pfandbriefe“), тъй като тези облигации са само обезпечени, но не са покрити с активи;
 - б. обезпечени с активи ценни книжа, които не отговарят на определението за „секюритизационна позиция“ в член 3, параграф 1, буква е) от Директива 2006/49/ЕО, която се отнася до член 4, параграф 36 от Директива 2006/48/ЕО. Например, когато паричните потоци от базовия пул се разпределят към държателите на ценни книжа на пропорционален принцип и поради това нямат траншове (напр. ценни книжа, обезпечени с ипотеки, при които няма транширане на риска).
5. Когато позициите в дълг в неизпълнение, държани в търговския портфейл са съществени, следва да бъдат включени при изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск. В този случай те могат да бъдат изключени от миграционния елемент на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, ако позициите, които са в неизпълнение, не носят миграционен риск, като се отчита специфичната рамка на модела на институцията (напр. ако неизпълнението е моделирано като необратимо състояние). В случаите, когато тези позиции са изключени поради съображения за същественост, всяка институция трябва да може да докаже,

че те не са съществени. Във всички случаи съществен риск от промени в цените на дълг в неизпълнение, основаващ се на несигурни оценки за възстановимата стойност, следва да се капитализира.

6. Определението за неизпълнение в случая на параграф 5 по-горе следва да бъде в съответствие с определението за неизпълнение в рейтингите, използвани за целите на модела.

5. Позиции, които не са предмет на изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск

При изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск следва да се изключат следните позиции:

- а. секюритизации;
- б. кредитни деривати за n-то неизпълнение, и
- в. позиции, предмет на изискване за специфичен лихвен риск и такива, различни от секюритизации или кредитни деривати за n-то неизпълнение, ако са позиции от портфейла за корелационно търгуване (СТР).

6. Позиции в капиталови инструменти и капиталови деривати

1. Компетентните органи могат да позволят включването в допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск на котираните позиции в капиталови инструменти и дериватни позиции, базирани на котираните капиталови инструменти, обект на следните условия:

- i. съответните позиции в капиталови и кредитни инструменти се управляват съвместно от определени търговски звена (напр. арбитраж между конвертируеми облигации и капиталови инструменти);
- ii. за съответното търговско звено са въведени процедури за измерване и управление на общия кредитен риск и риска, свързан с капиталовите инструменти, и
- iii. всички капиталови позиции на съответното търговско звено са включени с цел да се избегне умишлен подбор.

2. Ако някой от котираните капиталови инструменти или дериватни инструменти, базирани на котираните капиталови инструменти, е включен при изчисляването на мярката за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, се счита, че неизпълнението на всеки един от тези инструменти настъпва, ако свързаното с тях задължение е в неизпълнение.

3. Независимо от включването в допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск на позиции в котираните капиталови инструменти или дериватни инструменти, базирани на котираните капиталови инструменти, за тези позиции все пак трябва да бъде изчислено капиталово изискване за специфичен риск — обхващащо събитийния риск, в случай че се използва вътрешен модел.

7. Позиции в собствения дълг на институциите

1. Дългите позиции в собствения дълг на институцията, които могат да възникнат от търговска дейност или дейност по поддържане на пазара на собствените ѝ облигации, следва да бъдат включени в обхвата на модела за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, но при изчисляване на изискването следва да се вземе под внимание само миграционният риск.

2. Късите позиции в собствения дълг на институцията, които могат да възникнат от включването на собствени дългови емисии в търговския портфейл (напр. структурирани облигации или сделки на паричния пазар) или от закупуване на защита от името на самата институция (напр. чрез индекс) следва да бъдат включени в обхвата на модела за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, но при изчисляването на изискването следва да се вземе под внимание само миграционният риск. Рискът от неизпълнение на късите позиции в собствения дълг следва да не се изчислява в модела за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск.

8. Постоянно частично използване

1. Когато по отношение на постоянното частично използване се прилагат разпоредбите на Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ), обосновката за това следва да бъде внимателно документирана и анализирана, за да се докаже, че тя не цели постигането на изискване, което е по-малко консервативно от случаите, когато всички позиции са били в рамките на стойността под риск за специфичен риск и модела за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск.

2. Постоянното частично използване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск не следва да се прилага по отношение на държавни облигации и деривати, свързани с държавни облигации, тъй като от гледна точка на моделирането, включването на тези позиции в модела за специфичния риск и след това в рамката на изискването за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск не представлява особена трудност.

Б. Индивидуално моделиране

9. Стандарт за надеждност, сравним с вътрешнорейтинговия подход (IRB)

Освен ако в указанията не е упоменато друго, стандартът за надеждност, сравним с вътрешнорейтинговия подход, приложим по отношение на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск е: капиталов хоризонт от 1 година и доверителен интервал от 99,9 %.

10. Качествени критерии

Всички аспекти на прилагания подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск следва да бъдат напълно документирани. Това включва документиране на всички анализи, извършени за обосновка на допусканията, техниките за оценка, аналозите или опростяванията. Всички такива решения следва да бъдат обосновани по искане на компетентния орган.

11. Източник на рейтинги

1. Подходите, прилагани от страна на институциите по отношение на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, могат да разчитат както на вътрешен, така и на външен рейтинг. Вътрешните рейтинги, използвани за целите на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, следва да бъдат в съответствие с получените при използване на вътрешнорейтингов подход.

2. Институциите следва да разполагат с подходящи процедури за косвено извеждане на рейтинг за нерейтингованите позиции. Когато са налични кредитни спредове, тяхното използване за прилагане на рейтинг следва да бъде ясно документирано. Използването на рейтинг по подразбиране (т.е. „автоматичен“ рейтинг за позиции, когато наблюдаеми данни не могат да бъдат използвани за прилагане на рейтинг), също следва да бъде документирано. Всяка приложена рейтингова система следва, доколкото е възможно, да се разграничава между отделните групи позиции.

3. Всяка институция следва да въведе документирана йерархия на източниците на рейтинги за определяне на рейтинга на дадена индивидуална позиция. Ако дадена институция използва различни източници на рейтинг (напр. вътрешни и външни рейтинги или оценки на различни агенции за външна кредитна оценка), тя следва последователно да разпределя рейтингите в единна скала, с цел постигане на сравнимост.

12. Източник на вероятности от неизпълнение (PD) и загуби при неизпълнение (LGD)

1. Когато дадена институция е одобрила мярката за вероятност от неизпълнение или вероятност от неизпълнение и загуба при неизпълнение, като тези оценки са част от вътрешнорейтинговия подход (IRBA), заложен в член 84 от Директива 2006/48/ЕО, тези данни могат да бъдат използвани като източник за получаване на мерки за вероятност от неизпълнение и загуба при неизпълнение за целите на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.

2. Когато в тези последни случаи дадена институция не е одобрила вътрешнорейтинговия подход за вероятност от неизпълнение и/или загуба при неизпълнение или когато вътрешнорейтинговият подход за вероятност за неизпълнение и/или загуба при неизпълнение не съществува за емитент или ценна книга в търговския портфейл, те следва да бъдат изчислени, като се използва методология, която е в съответствие с методологията за вътрешнорейтингов подход, и която в този случай ще изисква отделно одобрение от компетентния орган за използване при изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.

3. Рисково неутралната вероятност от неизпълнение не следва да се приема като оценка на наблюдавани (исторически) вероятности от неизпълнение за моделирането на миграцията на рейтинга или неизпълнението. Ако се използват вероятности от неизпълнение, които са изведени от пазарните цени, институциите следва да направят съответните корекции, за да получат реалната мярка за вероятността от рисково неутрални вероятности и следва да сравнят резултатите от своята методология с историческите записи.

4. Като алтернативна възможност институциите могат да използват вероятности от неизпълнение и загуби при неизпълнение, предоставени от външни източници (напр. рейтингови агенции), тъй като по принцип те се считат за подходящи.

5. Институциите следва да установят йерархия, за да класифицират предпочитаните източници за техните вероятности от неизпълнение (PDs) и загуби при неизпълнение (LGDs), с цел да се избегне умишлен подбор на параметри.

В. Взаимна зависимост

13. Корелации между неизпълнение и миграционни събития

Моделите на институциите за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск следва да включват въздействието на корелациите между неизпълнението или миграционните събития по начин, който е в съответствие с тяхната цел, която е да отчитат корелациите по отношение на кредитния риск между различните емитенти. Допусканията, на които се основава тяхната оценка, следва да бъдат в съответствие с допусканията, използвани при симулацията. Методологията следва да бъде документирана и надлежно обоснована. Подходът следва да бъде достатъчно адекватен и консервативен, за да отчита взаимната зависимост между рисковите фактори при събития, свързани с кредитен риск, като неизпълнението и миграциите. Това би включвало например задължението, че ако институциите изберат да изчисляват корелационните си параметри от цените на търгуваните ценни книжа, оценките следва да се актуализират с по-голяма честота.

14. Допускания, свързани с копули (Copula assumptions)

С цел да опише своите допускания относно взаимната зависимост между рисковите фактори, дадена институция може да избере възможни копула кандидати в съответствие със способността си да обясни клъстери от неизпълнения или миграции, свързани с исторически екстремни събития. Изборът на конкретна копула следва да бъде обоснован и документиран.

15. Фактори за системен риск

1. Въпреки че взаимната зависимост между емитентите често се моделира по подобен начин с регулаторната рамка за вътрешнорейтинговия подход, като се използва комбинация от идиосинкратичен (т.е. индивидуален) и един или повече фактори за системен риск, в тези указания не се предписва подход за моделиране, при условие че институцията отговаря на всички релевантни качествени изисквания и на изискванията за валидиране, за да гарантира, че нейният подход е достатъчно консервативен.

2. Ако моделът предполага различни ликвидни хоризонти, развитието на факторите за системен риск следва да бъде съгласувано и съвместимо в тези различни ликвидни хоризонти.

3. Корелацията между факторите за системен риск и възможността за плащане на отделния емитент може да е по-трудна за оценяване, тъй като те не са наблюдавани пряко. Всяка техника на оценяване, която се основава пряко или косвено на наблюдаеми пазарни данни (каквото е случаят с котираните капиталови инструменти), следва да бъде надлежно обоснована и документирана.

4. Когато дадена институция избере параметрична формула, която предполага множество фактори за системен риск и следователно по-добро отразяване на концентрацията по индустрии или региони, отколкото използване само на един фактор за системен риск, изборът на параметрична формула следва да бъде анализиран и валидиран, например чрез сравняване на резултатите от текущия модел с резултата от модифицираната версия на същия модел, който използва формула за вътрешнорейтингов подход и където всички фактори за системен риск са в перфектна корелация.

16. Концентрация на портфейла

1. Моделите на институциите за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск следва да отразяват концентрацията на емитента, която може да възникне например в резултат на липсата на регионална или индустриална диверсификация или от големи експозиции към индивидуални или свързани емитенти. Институциите следва да докажат цялостното адекватно обхващане на рисковете от концентрация на емитента в рамките на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск. За тази цел институциите следва изрично да утвърдят и документират, но не само, че резултатът от модела за

допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск се увеличава с нивото на концентрация на техния портфейл.

2. Дадена институция трябва специално да докаже, че нейният подход отчита по подходящ начин концентрациите в портфейла.

17. Миграционни матрици

1. Миграционните матрици за моделиране на процеса на миграция на рейтинга следва да се основават на исторически данни за миграцията, като се използват или външни (т.е. рейтингови агенции), или вътрешни източници. В случаите, когато историческите данни са оскъдни, следва да се отдава предпочитание на матриците от външни източници. Институциите следва да гарантират, че историческите данни са достатъчни, за да се извлекат от тях надеждни, точни и статистически последователни оценки. Институциите следва да потвърдят надеждността на миграционните матрици, особено във връзка с по-високите рейтингови категории, при които няколко големи понижения или неизпълнения могат да повлияят значително на честотата на миграцията. В съответствие с изискването за „стандарт на стабилност, сравним с изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск“, установено с Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ), се изисква минимален исторически период на наблюдение от 5 години.

2. Отделни миграционни матрици могат да бъдат прилагани за конкретни групи от емитенти и специфични географски области. В зависимост от (i) структурата на портфейла на институциите, (ii) наличието на точни миграционни матрици и (iii) възможните различия в миграционните характеристики за всички продукти, емитенти и/или географските области, следва да бъде взето балансирано решение относно използвания набор от миграционни матрици. При вземането на такова решение следва да се имат предвид (i) изборът на източник (вътрешен или външен) в комбинация с анализ на припокриването и/или възможното несъответствие между портфейлите на институциите и базовите активи на миграционната матрица, (ii) обосновката за всяка схема на претегляне (също и за използването на равни тегла) и (iii) размерът на времевия отрязък за исторически данни. Институциите следва да разработят една миграционна матрица (или повече при наличие на съответни данни), която е специфична за държави длъжници.

3. Когато неизпълнението е моделирано като необратимо състояние, миграционните матрици трябва да се коригират, за да се гарантира, че това необратимо състояние не е в противоречие с вътрешните оценки на вероятността от неизпълнение. По подобен начин могат да бъдат коригирани миграционните матрици, при които колона „без присъден рейтинг“ или друга колона представлява необратимо състояние за оттеглени рейтинги или нерейтинговани експозиции. Всякакви подобни корекции следва да бъдат документирани, а в документацията трябва да бъде включено и въздействието на посочената корекция.

4. Миграционните матрици като цяло са свързани с едногодишен хоризонт. Когато се изискват матрици с по-кратък хоризонт, както е случаят с използването на ликвидни хоризонти, по-кратки от една година, съответните миграционни матрици невинаги могат да бъдат изчислени пряко и се изискват приблизителни стойности. В този процес следва да бъдат документирани както приложените приблизителните стойности, така и обосновката за конкретни допускания (напр. когато са използвани генераторни (преходни) матрици). Тези допускания също следва да бъдат оценени, за да се потвърди, че остават валидни във времето. Като част от процеса по валидиране всяка матрица, основана на генератор, може да бъде изчислена за хоризонт, идентичен с хоризонта на оригиналната матрица, за да се направи оценка на разликата, произтичаща от процеса на разработване на генераторната матрица.

18. Постоянно ниво на допускане на риск за едногодишен капиталов хоризонт

1. Когато се моделира постоянно ниво на риск за едногодишен капиталов хоризонт, институциите следва да ребалансират или да предоговорят позициите в края на всеки ликвиден хоризонт в нови позиции, за да се гарантира същото първоначално ниво на риск като в началото на ликвидния хоризонт.

2. Когато се допуска постоянна позиция за период от една година, което не налага прилагане на ликвидни хоризонти към всички позиции за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, институциите следва да прилагат последователно мигновен шок за едногодишен капиталов хоризонт (упоменат като „допускане за постоянна позиция за период от една година“).

3. От гледна точка на моделирането постоянното ниво на риск може да бъде отразено като заместване на позиции, ако по време на ликвидния хоризонт се е проявила миграция или неизпълнение, с позиции, които имат рискови характеристики, равностойни на тези на оригиналните позиции в началото на ликвидния хоризонт.

4. Моделирането на постоянно ниво на риск за едногодишен капиталов хоризонт може да бъде постигнато, например въз основа на описания по-долу подход. По отношение на изчисляването на загубите през ликвидните хоризонти, всяка институция може да избере допускането, че по отношение на рейтингите (или спредовете) се прилагат мигновени шокове. Това предполага, че в този случай институцията не трябва да включва времевия ефект: позициите запазват оригиналните си остатъчни падежи в края на всеки ликвиден хоризонт; с други думи, това означава, че няма застаряване на позиции. В допълнение, при преоценяване на портфейла по време на ребалансирането, не е необходимо да се вземат предвид възможните промени в пазарните условия (по-конкретно кредитните спредове по рейтинга могат да се поддържат постоянни). В резултат на това, при измерване на загубите в рамките на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, не се взема под внимание избраният момент за всяка миграция или случай на неизпълнение, а печалбите и загубите се изчисляват към текущата дата.

5. Моделирането на застаряването на позициите не би следвало да бъде позволено при моделиране на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, с оглед на очакваните огромни предизвикателства и срещани трудности, свързани с моделирането на застаряването на позиции, заедно със съществен регулаторен арбитраж, до който може да доведе това. Това обосновава факта, че на настоящия етап е за предпочитане да се използва консервативен подход.

19. Хеджиране

1. С цел изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, институциите могат да нетират дълги и къси позиции само когато те се отнасят до напълно идентични финансови инструменти.

2. Ефектите от диверсификацията, свързани с дългите и късите позиции, могат да бъдат признати само чрез изрично моделиране на брутните дълги и къси позиции в различните инструменти. При всички случаи институциите следва да докажат, че ефектите от диверсификацията или хеджирането не са надценени; по-специално, падежните несъответствия следва да бъдат отразени в моделите.

3. За да се отрази по подходящ начин базисния риск, когато той е съществен, оценката за целите на изискването за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск за свързани позиции (напр. облигации и суапове за кредитно неизпълнение (CDS) на един и същ длъжник) следва да се диференцира. Следователно нетните дълги и нетните къси позиции, които се отнасят до подобни — но не идентични — базисни активи, не следва да доведат до мярка за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, която е равна на нула. Когато базисният риск не е отчетен, институциите следва да представят доказателство, че този риск не е съществен.

4. Институциите следва да отразяват въздействието в рамките на ликвидния хоризонт на падежните несъответствия между дългите и късите позиции (напр. ако суапът за кредитно неизпълнение падежира преди базисните облигации и неизпълнението се случва след падежа на суапа за кредитно неизпълнение), в случай че произтичащите от тях рискове са съществени. Следователно всяка институция следва да може да изчисли печалбите и загубите, като вземе предвид въздействието на възможните падежни несъответствия между дългите и късите позиции. Дадена институция би следвало да може да докаже поне, че посоченият по-горе риск не е съществен, в противен случай трябва да моделира риска в съответствие с това.

Г. Изчисляване на печалби и загуби

20. Въздействие на промяната на рейтинга върху пазарните цени

1. Институциите могат да изберат всеки един от наличните подходи, за да превърнат симулираните колебания на рейтинга в колебания на цените,

включително като се използват или абсолютните, или относителните разлики между усреднените спредове по рейтингов клас. Използваната методология следва да бъде последователно прилагана и документирана. Във всички случаи съответните данни за спредовете следва да бъдат възможно най-диференцирани в съответствие с различните категории на позициите. Подходът следва да покаже достатъчно диференциране между позиции с различни ценови характеристики, за което се изисква одобрение от компетентните органи. Например суап за кредитно неизпълнение (CDS) и базисна облигация ще трябва да бъдат изчислявани поотделно.

2. По отношение на точка 18 от настоящите указания, дадена институция може последователно да допусне внезапна промяна на рейтинга, което означава, че пазарните условия в момента на определяне на цените след миграция вземат под внимание всяка идиосинкратична оценка на въздействието, което се очаква при проява на миграция (вж. точка 20.5 по-долу), пренебрегвайки всички времеви въздействия върху цените на инструмента, чийто рейтинг се е променил.

3. Ако дадена симулация, например процес на определяне на стойността на активи, не води до промяна в рейтинга, не следва да се предполага промяна в стойността.

4. В случай на миграция на рейтинга колебанието на пазарните цени следва да бъде преизчислено. Освен ако дадена институция може да докаже, че подходът за определяне на цените отразява в достатъчна степен дори най-големите промени в цените, които се очакват вследствие на промяна на рейтинга, следва да се изисква пълно преизчисляване. Това може да се направи като предварително изчисление, в смисъл че при изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, може да бъде включен вектор на цените за всяко състояние на рейтинга. Въздействието на миграцията на рейтинга върху пазарните цени следва да бъде оценено, като се използват или текущо наблюдавани пазарни данни (напр. спредове), или средните исторически данни за пазара, наблюдавани за максимален период от една година или всеки друг съответен период, обект на одобрение от компетентните органи. Историческите вероятности от неизпълнение не би следвало да се използват за дисконтиране, когато се извършва пълна преоценка при промяна на рейтинга, тъй като не отразяват в достатъчна степен пазарните цени.

5. Позиции, мигриращи в състояние на неизпълнение следва да бъдат оценявани въз основа на степента на възстановяване или загубата при неизпълнение. Степента на възстановяване следва да се прилага към условната стойност на позицията, освен ако оценките не са получени по отношение на пазарните стойности на позициите. За да се удовлетворят изискванията на компетентните органи, трябва да се демонстрира, че оценката е подходящо диференцирана по отношение на различните категории длъжници и инструменти. Изчисленията следва да бъдат съгласувани между инструментите. Всеки друг подход трябва да бъде надлежно обоснован и документиран, особено ако са използвани общи пазарни загуби при неизпълнение, като институциите следва да имат въведен

документиран процес, който да описва кои критерии за загуби при неизпълнение за отделните позиции подлежат на корекция.

6. Моделът следва да отчита различията, възникващи от разликите в определението на кредитното събитие, ранга в капиталовата структура или експозицията към различни структури в рамките на групата. Това например би могло да бъде изпълнено чрез използването на стохастични нива на възстановяване. Облигациите, които не са реализирани, по принцип се включват в портфейла за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, ако са част от търговския портфейл (вж. параграф 4.5). Поради това моделът следва да отчита риска от това, че оценките и реализациите на загубите при неизпълнение след неизпълнение могат да се различават от оценките преди настъпване на неизпълнението. Първоначалните загуби при неизпълнение или нива на възстановяване, които се прилагат по отношение на отделно неизпълнение на позиции, трябва да бъдат актуализирани със същата честота за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, както при изчисляването на печалбите и загубите, а загубите при неизпълнение трябва да бъдат в съответствие със сумата, използвана за изчисляването на печалбите и загубите.

21. Изчисляване на печалби и загуби

Параметрите за изчисляване на всички рейтингови категории следва да се оценяват по методологически съвместим начин. Тъй като допълнителният риск от неизпълнение и миграционният риск са капиталови изисквания за пазарни рискове, оценяването на позициите съгласно допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск следва да бъде въз основа на текущо наблюдаваните пазарни данни. Пазарните данни, използвани за оценяване на позициите, към които се прилагат шокове, генерирани от миграцията на рейтинга, следва да бъдат последните налични пазарни данни към момента на изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск.

Д. Ликвиден хоризонт

22. Ниво, на което се определят ликвидните хоризонти

1. Институциите следва да определят ликвидните хоризонти на ниво продукт вместо на ниво емитент. За дадена позиция съответният ликвиден хоризонт може да се променя в зависимост от вида на продукта (вкл. неговата сложност) и емитента.

2. Независимо от това, от практическа гледна точка, при изцяло нееднородна оценка на ликвидния хоризонт на ниво продукт, имайки предвид значителния набор от държани в търговския портфейл продукти, ликвидните хоризонти могат да бъдат определени първоначално на агрегирана основа, например на ниво емитент.

3. Институциите все пак следва да наблюдават и документират набора от продукти, свързан с всеки емитент, и да гарантират, че определеният на агрегирано ниво ликвиден хоризонт е подходящ дори за най-неликвидните продукти.

23. Основни критерии за определяне на съответния ликвиден хоризонт

1. Институциите следва да документират критериите, използвани при определянето на съответния ликвиден хоризонт за позиция или набор от позиции. Методологията за преобразуване на тези критерии в определен ликвиден хоризонт също следва да бъде документирана и прилагана последователно по отношение на всички позиции.

2. Ликвидността на дадена позиция може да се определи посредством широк набор от критерии, които се основават на минал опит, пазарна структура и на качеството или сложността на продукта. Институциите следва да определят набор от критерии, за които са убедени, че определят адекватно ликвидния хоризонт на техните портфейли. Тези критерии включват:

- i. активността на пазара, както е отразена в броя и обема на сделките в рамките на инструмент или наименование, или в размера на историческата разлика между цените „купува“ и „продава“;
- ii. структурата на пазара, например броя и разпределението на пазарните участници и котировките;
- iii. размера на позицията (спрямо средните обеми на търговията/общия размер на пазара);
- iv. инвестиционното качество (напр. кредитен рейтинг);
- v. географското разположение на емитента;
- vi. падежа.

3. Най-малко един от критериите, взети предвид при определянето на ликвидния хоризонт, следва да бъде пряко свързан с концентрираното естество на позициите (напр. чрез размера на позиция, отнесен към пазарния размер или средните обеми на търгуване), с оглед на това, че се очаква ликвидният хоризонт да бъде по-голям за позициите, които са концентрирани, което отразява по-дългия период, необходим за реализация на такива позиции.

4. Позициите следва да бъдат систематично оценявани по отношение на критериите, които са избрани и отнесени към ликвидните хоризонти (с период, не по кратък от три месеца). Когато за дадена позиция или набор от позиции са налични ограничени данни, институциите следва да прилагат консервативен подход при определяне на съответния ликвиден хоризонт.

5. Подходът, прилаган за обвързване на критерий към по-дълъг или по-къс ликвиден хоризонт, следва да бъде документиран и подкрепен от исторически доказателства, включително доказателства, основани на опит за реализация на

подобни позиции по време на неблагоприятни периоди, за да се гарантира, че допусканията, които са теоретично логични, но не са верни на практика, не са погрешно използвани в анализа — например възможно е не във всички случаи да е вярно, че по-ниският кредитен рейтинг допуска по-дълъг ликвиден хоризонт, ако е налице активен пазар при определени типове позиции с нисък кредитен рейтинг. Например при използване на историческа разлика между цените „купува“ и „продава“ институциите могат да въведат прагове, които да определят към кой ликвиден хоризонт е отнесена определена позиция — изборът на тези прагове следва да бъде обоснован.

24. Наблюдение на ликвидни хоризонти — основни показатели за необходимостта от преглед

1. Ликвидните хоризонти следва да бъдат преразглеждани редовно, за да се гарантира, че продължават да бъдат релевантни, особено по отношение на събития или значими показатели, че условията на ликвидност са се променили на даден пазар, което отразява възможността за бърза промяна на ликвидността на пазарите поради факта, че пазарните участници поемат и се освобождават от класове активи.

2. Институциите следва да вземат предвид значителни промени във факторите, използвани за определяне на ликвидния хоризонт, като минимален набор от сигнали за задействане на преглед на съответния ликвиден хоризонт. Всеки опит за продажба на позиция, която показва, че ликвидният хоризонт не е достатъчно консервативен, следва незабавно да бъде взет под внимание при определяне на ликвидния хоризонт за подобни продукти и следователно процедурите за разпределяне на позиции по отношение на ликвидните фактори следва да бъдат съответно актуализирани.

3. Въз основа на пазарния си опит в течение на времето институциите следва да наблюдават и подобряват обхвата на факторите, използвани за определяне на ликвидните хоризонти.

Е. Общи въпроси

25. Валидиране

1. Институциите следва да прилагат принципите на валидиране при проектирането, тестването и поддържането на моделите за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск. Валидирането следва да включва оценка на концептуалната стабилност, непрекъснато наблюдение, което обхваща процеса на проверка и сравнителните показатели, както и резултатите от анализа.

2. Процесът на валидиране на модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск следва да включва най-малко следните принципи:

- i. ликвидните хоризонти следва да отразяват действителната практика и опит по време на периоди както на системни кризи, така и на кризи, характерни само за институциите;
- ii. в модела за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск за измерване на риска от неизпълнение и миграционния риск, при определяне на ликвидния хоризонт следва да се вземе предвид обективната информация по време на съответния хоризонт и да се включи сравнение между оценката на риска за ребалансиран портфейл с тази на портфейл с фиксирани позиции;
- iii. корелационните допускания в модела за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, включително структурата на стохастичните зависимости и корелациите/връзките, както и броя и теглото на факторите за системен риск, трябва да бъдат подкрепени от анализ на обективна информация в концептуално надеждна рамка. Поспециално въздействието на различните допускания, свързани с копули следва да бъде анализирано, например чрез тестване на въздействието на различни дистрибуционни допускания. Неизпълнението и миграционното поведение, прогнозирано посредством модела, следва да бъдат валидирани в контекста на действителни неизпълнения и опита с миграцията на търгуваните дългови портфейли.
- iv. валидирането на модела за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск следва да разчита на различни стрес-тестове и анализ на чувствителността, както и на сценариен анализ, за да се направи оценка на качествената и количествената обосновааност, особено по отношение на третирането на концентрациите в модела. Такъв тест следва да обхваща както исторически, така и хипотетични събития;
- v. валидирането също така следва да обхваща оценката на калибрирането на рисковите параметри при вероятност от неизпълнение и загуба при неизпълнение;
- vi. дадена институция следва да се стреми към разработване на подходящи сравнителни показатели за вътрешно моделиране, за да се оцени цялостно точността на нейните модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск;
- vii. при валидирането следва да се направи оценка на прозрачността и адекватността на документацията на подхода за моделиране на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск.

26. Проверка за прилагане

1. Всяка институция следва да документира как процесът по отношение на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск се докладва вътрешно, какво е въздействието му при вземането на решения за управление на риска и каква роля играят тези решения при управлението (на риска) от страна на институцията.

2. С оглед на решението относно допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, процедурите, които водят до възможни подходящи коригиращи действия, следва да бъдат въведени и добре застъпени в рамките на управлението на риска.

3. Сравнението на начините, по които резултатите от вътрешния модел за пазарен риск се докладват, оценяват, одитират и използват вътрешно от специални отдели в рамките на институцията, се счита за полезен начин за разясняване на проверката за прилагане.

27. Документиране

1. Институцията следва да документира своя подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, така че неговата взаимнообвързаност и други използвани при моделирането допускания да са прозрачни за компетентните органи.

2. Поради това изчисляването на генерираните от модела измерители за риск и свързаните информационни потоци следва да се документират с ниво на детайлност, което би позволило на трета страна да възпроизведе тези измерители за риск. Освен това институциите следва да документират процеса на първоначално и текущо валидиране на модела за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск с ниво на детайлност, което би позволило на трета страна да възпроизведе анализа. Тази документация трябва да съдържа и описание на протичащите процеси за поддържане на модела, както са използвани в хода на въвеждането и актуализацията на входящите параметри на модела.

28. Подходи за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, основани на различни параметри

1. Институцията може да използва подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, при който не се спазват всички изисквания на параграф 3 от приложение II към Директива 2010/76/ЕС (наричан в останалата част от настоящия раздел „подход, който не отговаря напълно на изискванията“):

- i. когато този подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, който не отговаря напълно на изискванията, е в съответствие с вътрешните методологии на институцията за установяване, измерване и управление на рисковете;
- ii. и когато институцията може да докаже, че този подход води до капиталово изискване, което е почти толкова високо, колкото ако се основаваше на подход, който е напълно съобразен с всички изисквания за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск.

2. Институцията следва да предостави цялата необходима информация относно елементите на своя подход за допълнителен риск от неизпълнение и

миграционен риск, за които тя или нейният надзорен орган считат, че не отговарят напълно на изискванията.

3. Въз основа на предоставената информация компетентният национален надзорен орган следва да реши дали използваният — или планираният да бъде използван — от институцията подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск следва да се счита за несъответстващ подход или може да се счита за подход, който не отговаря напълно на изискванията за подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, съгласно точка 28.4 по-долу. По-специално, ако даден подход за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск е признат за несъответстващ подход, това принципно би довело до прилагането на стандартизиран подход за специфичен риск по отношение на позициите, обхванати от несъответстващия подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.

4. За да бъде признат подходът на институцията като подход, който не отговаря напълно на изискванията за подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск, тя следва да докаже пред своя надзорен орган, че подходът ѝ по отношение на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск води до капиталово изискване, което е поне толкова високо, колкото ако се основаваше на напълно съответстващ подход за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск.

5. Решението за признаване на подхода на дадена институция като подход, който не отговаря напълно на изискванията, се взема от компетентните органи.

29. Честота на изчисляване

1. Изчисляването на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск следва да се извършва поне веднъж седмично. Институциите обаче могат да решат да извършват изчисляването с по-голяма честота. Ако например дадена институция реши да извършва изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск веднъж седмично, за ежедневното изчисляване на капиталовите изисквания, основано на вътрешни модели, следва да се прилага следното:

- i. в продължение на пет последователни работни дни след въвеждането на модела за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск следва да се използва един и същ размер за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск;
- ii. по отношение на изчисляването на средния размер за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск през предходните 12 седмици, институциите следва да използват предходните 12-седмични размера за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, за да се изчисли средната му стойност.

2. Институцията следва да бъде в състояние да докаже, че в деня от седмицата, избран за изчисляване на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния

риск, нейният портфейл е представителен за портфейла, поддържан през седмицата, както и че избраният портфейл не води до систематично подценяване на размера на допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, когато се изчислява на седмична база.

Дял III – Заключителни разпоредби и прилагане

30. Дата на прилагане

Компетентните органи следва да прилагат настоящите указания чрез включването им в техните надзорни процедури в срок от шест месеца след публикуване на окончателните указания. След изтичането на този срок компетентните органи следва да гарантират, че институциите спазват ефективно указанията.